

punktet for erhvervelsen af dansk indfødsret. Hvis den person, der har fået frakendt sin danske indfødsret, havde EF/EØS-opholdsbevis eller opholdstilladelse efter EF/EØS-bekendtgørelsen, er det statsamtet på det sted her i landet, hvor den pågældende person bor eller opholder sig, der træffer afgørelsen. Den pågældende person har ret til at opholde sig her i landet under sagens behandling. Det forudsættes, at anklagemyndigheden oplyser Udlændingestyrelsen om, at den pågældende person har fået frakendt sin danske indfødsret, umiddelbart efter, at endelig dom er afsagt.

Opholdstilladelsen generhverves i givet fald på de samme betingelser mv., som gjaldt for den opholdstilladelse, den pågældende var i besiddelse af, da han eller hun erhvervede dansk indfødsret.

Generhvervelse er efter forslaget betinget af, at der ikke ville være grundlag for at inddrage denne opholdstilladelse, jf. herved udlændingelovens § 19. En udlænding vil som altovervejende hovedregel have tidsubegrænset opholdstilladelse på tidspunktet for den pågældendes erhvervelse af dansk indfødsret. Generhvervelse af en tidsubegrænset opholdstilladelse vil alene kunne nægtes, hvis opholdstilladelsen er opnået ved svig, jf. herved den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 2, eller hvis den pågældende person er indberettet til Schengeninformations-systemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens bestemmelser herom, jf. udlændingelovens § 19, stk. 3.

I praksis vil der navnlig være grund til at vurdere, om den svig, der har medført, at den pågældende person er blevet frakendt sin danske indfødsret, også har været afgørende i forbindelse med opnåelsen af den pågældendes tidligere opholdstilladelse. Hvis dette er tilfældet, vil den pågældende normalt ikke kunne generhverve den tidligere opholdstilladelse, jf. dog nedenfor om udlændingelovens § 26. Det samme gælder, hvis opholdstilladelsen var opnået ved svig på anden måde.

Hvis en person, der får frakendt sin indfødsret, alene havde en tidsbegrænset opholdstilladelse ved erhvervelsen af dansk indfødsret, skal det endvidere – i det omfang dette er praktisk muligt – bl.a. vurderes, om grundlaget for den tidligere opholdstilladelse fortsat er til stede, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Ved afgørelsen af, om den tidligere opholdstilladelse kan nægtes generhvervet, skal der endvidere lægges vægt på de i udlændingelovens § 26 nævnte hen-

syn, uanset om den pågældendes opholdstilladelse var tidsbegrænset eller ej, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 5. Det skal således vurderes, om nægtelse af at generhverve den tidligere opholdstilladelse må antages at virke særlig belastende, f.eks. på grund af den pågældendes tilhørsforhold til det danske samfund. Opholdstilladelsen vil i sådanne tilfælde normalt kunne generhverves, selv om grundlaget for den tidligere opholdstilladelse ikke længere er til stede, jf. herved navnlig udlændingelovens § 19, stk. 1.

Hvis der træffes afgørelse om, at den pågældende kan generhverve den tidligere opholdstilladelse, meddeles opholdstilladelsen på de samme betingelser, som var gældende for den tidligere opholdstilladelse, herunder også for så vidt angår eventuel særlig retsbeskyttelse mv., som personer med opholdstilladelse efter loven opnår efter bestemte tidsrum, jf. herved bl.a. udlændingelovens § 27 om beregningen af disse tidsrum.

Hvis der træffes afgørelse om, at den pågældende ikke kan generhverve den tidligere opholdstilladelse, vil afgørelsen kunne påklages efter de almindelige regler i udlændingeloven. Det betyder, at afgørelser, der vedrører en person, hvis tidligere opholdstilladelse var meddelt i medfør af udlændingelovens §§ 7 eller 8, vil kunne påklages til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 1. Hvis afgørelsen vedrører en person, hvis tidligere opholdsbevis eller opholdstilladelse var meddelt efter EF/EØS-bekendtgørelsen, vil afgørelsen kunne påklages til Udlændingestyrelsen. I andre tilfælde vil afgørelsen kunne påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

En afgørelse om, at en person, der har fået frakendt sin danske indfødsret, ikke kan generhverve sin tidligere opholdstilladelse, vil indebære, at den pågældende ikke har noget opholdsgrundlag i Danmark, medmindre den pågældende på grundlag af et eventuelt andet statsborgerskab har ret til at opholde sig her i landet. Der vil således i forbindelse med afslaget på generhvervelse skulle træffes beslutning om udrejsefrist m.v., idet den pågældende skal stilles, som om den pågældende hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, jf. udlændingelovens § 33. Ønsker den pågældende fortsat at opholde sig her i landet, må den pågældende søge om ny opholdstilladelse efter de almindelige regler herom i udlændingeloven. Den pågældende vil i den forbindelse være stillet som enhver anden udlænding, der søger om opholdstilladelse i Danmark.